

LO TEATRO CATALA

PERIÓDICH INDEPENDENT

DE LITERATURA, ART, NOTICIAS Y ANUNCIS

Destinat principalment á fomentar lo progrés é interessos
del Teatro de Catalunya

Preus per subscripció

En Barcelona. 1'00 Pta. trimestre.
Fora... 1'50 » »
Artistes estrangers, 25 Ptas. 1' any,

REDACCIÓ Y ADMINISTRACIÓ

DIPUTACIÓ, 125, 2.º, 3.^a

Sucursal pera cartas y avisos, en l'Arxiu
de D. J. Gelabert: Unió, 5, 3.º 2.^a

Preus de cada número

Número corrent. . . 10 céntims
Id. atrassat. . . 15 »

Certamen festiu literari

Tornem á publicar avuy la llista de 'ls premis que
's donarán en lo que tenim anunciat.

I.—DOS GERROS ARTÍSTICHS, de barro cuyt, imitant
á bronze, oferts per la Redacció á la mes inspirada
poesia que en forma valenta y entusiasta canti lo
passat, lo present y l'avenir del Teatro catalá.

II.—UN OBJECTE DE ART, alegoria de nostre teatro
regional, á la millor biografia crítica d'algún ac-
tor catalá.

III.—UN VOLÚM DE POESIAS ESCULLIDAS, originals
de l'eminent poeta don Frederich Soler, ofrena de
un entusiasta de la escena catalana, á l'treball en
vers, que descrigui ab mes jocositat un tipo d'alguna
de las obras de l'esmentat dramaturg.

IV.—UNA MAGNIFICA GUITARRA, donatiu de'l conegut
magatzemista de música don Joan Ayné, á la
serenata festiva que reuneixi millors condicions
pera ser posada en solfas.

V.—UNA COLECCIÓ DE LAS OBRAS DRAMÁTICAS Y CÓ-
MICAS de'l aplaudit autor don Joseph Maria Pous,
á l'treball en prosa que mes bé y fidelment relati las
emocions d'un autor en dia d'estreno.

VI.—UNA PRECIOSA BOQUILLA D'ÁMBAR, oferta per
don Juli Vert: s'adjudicará á la millor poesia que
canti *Las delicias de'l fumar*.

VII.—UNA CAPSA DE RAPÉ, ab las initials de l'autor
grabadas en plata, donatiu de don Armando de
la Florida, á l'poeta que mes bé descrigui *Lrs glorias
de'l rapé*.

VIII.—UNA CAIXA SORPRESA, contenint varias in-
dispensables prendas de vestir, será concedida á l'
treball que relati en vers y de un modo mes jocós
Las penas de'l bohemí.

Lo Jurat, extra é independent de la Redacció de
LO TEATRO CATALA, estará constituhit per 'ls sen-
yors don Felip Ferrer, don Joseph Maria Pous, don
Joseph Barbany, don Jaume Roig y Cordero, don
Francisco Perpiñá y don Felip Dalmases Gil, que
tambe ha acceptat l'encàrrech, no fentho saber avans
á causa de haver estat malalt.

A l'ús y costu n'establerts en tots los certámens,
las composicions anirán acompanyadas ab un plech
clos contenint lo nom de l'autor, y serán remesas á
la Adminisrració d'aquet periódich (Diputació, 125,

2.^{on} ó á la Sucursal (Unió. 5, 3.er), avans de l'27 de
Octubre propinent.—Per las demás condicions pót
veurers lo número anterior.

LOS PLATS TRENCATS

No recordem haver vist may en nostres teatros un
escándol tan gran com lo que va haverhi dijous pas-
sat en lo teatro de la Opera.

Alló ja no era una plassa de toros; lo menos n'erán
dugas.

Pobre autor de *Cristóbal Colón*! Ab lo procedir
de 'ls asbalotadors va venir á resultar victima de las
diferencias que hi ha entre músichs y empressaris; ó
mes ben dit, de las exigencias que tenen los profes-
sors de l'Centro Musical.

Era precis tenir molta fe en la imparcialitat de la
majoria de la concurrencia pera deixar estrenar una
partitura devant d'una minoria (que no per serho
deixaba de ser numerosa) que á tot cost volia *reventar*,
no la ópera, pero si l'negoci que en aquell mo-
ment se comensaba.

Un estreno venia divinament pèr fer naufragá l'
negoci de la primera empresa que no havia volgut
accedir á las impositions del Centro, y no era cas de
pèrdre la ocasió; per quin motiu van donarse cita
en lo teatro de l'carrer de Moutserrat ab la consigna
de reventarho tot.

No som nossaltres qui ho dihem, són los fets. Tota
la premsa ho ha fet constar: tothom va véurer qui
escandalisaba: tothom va véurer qui eran los dos
concurrents que per escandalosos van ser portats á
al Govern civil ahont se 'ls va imposar una multa.

La cosa es, douchs, clara: no era qüestió de xiular
una obra si resultés dolenta; no 's volia desairar
á artistas apreciats y benvolguts en Barcelona: lo
que importaba era imposarse y fer que la empresa 's
vejés obligada á transigir en lo que no li havia acomodat.
Y com que no tenian rahó, y com que veyan
ja las conseqüencias fatals que se 'ls esperan per no
haver fet cas de consells de qui 'ls vol bé y de lo que
en anteriors articles havem dit; y eom que qui cau
s'agafa ab un clau ruhent, van apelar á l'escándol
creyent aixís salvarse, fós qui fós que pagués los plats
trencats.

Vejin ara nostres lectors si no es digna de la mes

enèrgica protesta semblant conducta, y si no es me-
raixedora de la mes gran reprobació.

Impossible sembla que sigan dignes professors
d'orquestra y de la Banda municipal los autors de
semblant manifestació de impotencia y falta de rahó,
y nosaltres confessem que no hauriam pas cregut
may que ho fossin sino ho haguéssim vist pe 'ls nos-
tres propis ulls, y sinosapiguéssim qu' eran músichs
los que van ser detinguts y portats á la presencia del
Sr. Gobernador.

Pero 'sent cert qu' ho eran y indicant aixó falta de
serenitat y de sá criteri que perjudicarà forsosament
á tota la classe de músichs de Barcelona, nosaltres
mirant pe 'ls interessos de 'ls que no volen seguir
tan desastrosa marxa, 'ns creyem obligats á surtir
noble y desinteressadament en defensa de 'l dret y
de la justicia que deuen presidir sempre las accions
de 'ls homes, dihent per últim cop al Centro Musical
que no insisteixi en buscar tres peus a 'l gat, com
vulgarment se diu; perque, á mes de perjudicar a 'ls
seus mateixos socios, va contra 'ls interessos de 'ls
seus companys de professió no associats, y aixó
crearà sensibles ene.nistats y antagonismes.

Ja estem en aquet cas: la bruixa ha surtit ja de 'ls
teatros y s' ha ficat en las iglesias; lo descontent so-
bre aquest assumpto ha entrat ja en Casa de la Ciu-
tat y aquestas cosas arribarán si no s' hi posa esme-
na, á 'l límit de 'l desprestiji del professorat y á la
inutilisació de la societat que diu que 'l vól digni-
ficar.

¿Què vá succehir sino dissapte en la Mercé? ¿No
havia de tocar l' óboe en l' ofici 'l respectable y dis-
tinjit professor Sr. Fontseré? ¿Y no van exijir los
demés músichs companys d' ell (¿sembla impossible!)
que se 'l despatxés, ab tot y perteneixé a 'l Centró,
perque tocaba en l' orquestra de 'l teatro de la Ópera?

Segons noticias, lo mestre Frigola va sucumbir y
va prescindir de 'l Sr. Fontseré que 's va véurer pri-
vat de fer y cobrar un treball convingut. ¡Valent
hassanya la tal imposició! Pero ¿ja saben lo que 'l
rector de la Mercé va respóndre á 'l saberho? Que
avans de consentir, si ell ho hagués sapigut hauria
fet l' ofici ab orga y veus.

¿Sab per altra part lo Centro Musical l' efecte que 's
diu qu' ha produhit en algún lloch lo que venim
dient? Demanar la disolució de la Banda municipal.

¿Sab lo qu' una important empresa teatral té re-
solt si li van ab exigencias? Telegrafiar á Madrid que
vingui d' allí a 'l instant una orquestra complerta.

¿No es ja públich que la empresa de 'l Liceo orga-
nisa la seva orquestra prescindint de 'ls músichs de
la banda que tampoch tocarán *sul palco escénico*?

Ja veuhem si es desatentat lo comportament qu' ob-
servan y que sols los desacreditará, fentlos antipatias
entre las empresas, los mestres de capella, y las Au-
toritats.

Ja veurán quant aixó arribi (qu' arribará si no 's
deturant) qui pagarà 'ls plats trencats.

P. DE R.

¡DESPERTA FERRO!

¡Anatemá á'l impostor
que á'l camp surt en só de guerra!
¡Obriu via... pás á'l Or!
¡Salve (tres cops,) a'l Senyor
absolút de mar y terra!

Mostassa: he quedat parat,
á 'l véurer qué aixis critica
mon himne á'l Or, y en vritat
que ab aixó m' ha demostrat
qu'és mostassa que no pica.

¿Qui será 'l boig que l' aboni?
Créguim; calmis, y ab sossego
oa flaqueja reflexioni;

reculi á temps y no doni
una embestida de cego.

¡Deu de bondat! ¿no veyen,
quant xatos certs homes són?
Vos tan clá que los ho diheu:
«Doná á Dèu lo qu'és de Dèu»
«y á n'al món lo qu'és del món»

que vol di. en bon catalá:
«Per gosá en aquesta vida»
«lo diner medi us dará»
y á'l qui aixó, no vegi clá.)
(ja se 'l pót bé donar á dida

¿Doncas l' or, segons vosté,
es pare de tots los mals?
¡Argument de mala fé,
puig de pares mòlt de bé
surten fills mòlt criminals!

Si 'l Quijote vá acabar
Cervantes sense sopar
¿no sab perqué, bon poeta?
Tal pena la vá passar
per no teni' una pesseta.

Si Judas desesperat
se vá estrényer la corbata,
ho vá fer ¡lo pobre orat!
rabiós per haver tornat
los trenta diners de plata.

¡Ay de'l pobre! Es evilent
que á mitja edat ja caduca,
y 'l qu'és vell se sent valent
quant pót tenir de retén
quatre unsotas de perruca.

Ja sab vosté, que no es manso.
que dich vritat, ja hu sab prou,
y escamat, ab fleuma avanso:
tinch pòr que tot fent lo ganso
no 'm volgués amagar l' ou.

¿Se 'm vól passejar? ¡Per Momol!
ja cal qu' estigui despert;
lo meu gènit jo no 'l domo...
y una cara com un cromó
li pót posá en

JULI VERT.

LOS MÉUS AMICHS

Son los llibres' perque sa amistat no enganya.

De lo que diuhem los amichs *de carn* no se 'n pót
fer cas: los amichs *de paper* tenen *carácter*.

Las paraulas d' aquells se las endú 'l vent; las de
aquets quedan *grabadas*.

Si las *impresions* de 'ls uns acostuman á ser falsas,
las *impressions* de 'ls altres may menten.

A 'ls amichs de societat no se 'ls pót llejir per més
que se 'ls estudihi; a 'ls amichs de llibreria (que són
los méus) se 'ls estudia llegintlos.

Las lletras de 'ls amichs-llibres m' han ensenyat
lo poch que sé; las paraulas de 'ls altres amichs
m' han fet pérdrer lo poch que sabia.

Y si 'ls amichs, tots plegats, me costan diners, los
diners de 'ls llibres no 'm dolen, perque aprofitan.

Entenguis' que 'm refereix a 'ls llibres bons y
á'ls amichs dolents.

Que consti.

..

La *Iliada*, de Homero, y la *Eneida*, de Virgili, són
los amichs primers que 'm guiaren durant ma pri-
mera joventut per lo camí de 'l Saber; y si bé no vaig
seguirlos, perque ab ma poca reflexió ó gens de seny
no sabia ahont anaban, avuy encara coneix sas pet-
xadas, fent via á 'l Parnás.

La *Divina Comedia*, de Dante, lo *Paraíso perdido*, de
Milton y la *Jerusalén libertada*, de Tasso, són llibres

tant amichs méus, que 'm servirian de padrins si ma pobre inteligencia donés á llum fills....., que no pòt tenir perque no serveix.

Los *Miserables*, de Victor Hugo, m' han demostrat sempre sa amistat ab consells y sentencias que me han servit d' experiència en aquesta vall de misèrias.

Lo *Rob-Roy*, de Walter Scott, m' ha donat llissons amistosas pelegrinejant per las regions de la fantasia, y 'l *Nabab*, de Alfons Daudet, m' ha ensenyat á despreciar la vanitat, darrera de 'l positivisme.

Los llibres d' Alejandro Dumas (pare) m' han fet véurer las intrigas y mesquinesas de las altas classes socials; los de Lamartine han endolsit mas penas; los de Julio Verne y Flammarión m' han instruhit deleytantme; los de Zola m' han dit que tenia poch món, y las mateixas *Historias extraordinarias*, d' Edgar Poé, m' han volgut dir amistosament que tot es mentida.

Los respectables amichs méus, que son los llibres de Shakespeare y de Schiller, m' han obert los grans sentiments; y 'ls dolsos, amorosos y tendres penaments escrits per lord Byron, Goethe y Heine, me han transportat ab sa amistat á 'l cel de las inspiracions.

Altres y altres ne tinch d' amichs impresos, que contarlos y citarlos fóra llarch.

¡Que m' estiman y que 'ls estimo á pesar de ser amichs extrangers!

Dellibres de la patria, 'n tinch á dotzenas per amichs. Lo *Don Quixot* y lo *Gil Blas* principalment, ¡qué me n' han fet de favors ab sa amistat verdadera! No podré pagarlos may lo que 'ls dech.

¿Perqué citar los llibres antichs y moderns d' autors espanyols celebrats, si tots nosaltres nos honrem ab sa amistat?

¿Qui no es amich de las obras modelo de Calderon, Lope y Quevedo?

¿Qui no s' ha tractat ab los versos de Becquer y Espronceda?

¿Qui pòt rebutjar l' amistós contacte de 'ls romances de Zorrilla, de 'ls poemas de Nuñez de Arce y de las *doloras* de Campoamor?

Y d' *Algo* de 'n Bartrina, ¿qui no n' es amich distingit?

Y tractantse de llibres catalans, ¿qui no diu amigas á las novelas de Pín y de Narcís Oller?

¿Qui no s' abraça ab los llibres de versos de 'l malhaurat *Vicens* García y d' altres poetas catalans difunts?

En fi, ¿perqué retréurer la amistat de las obras de Balaguer, Soler, Guimerá y d' altres mestres, si es una amistat tan íntima?

Donchs, tots aquets y una colla més de llibres de tots tamanyos y gèneros, són 'ls méus amichs.

Y fentme amich de 'ls fills. (los llibres), me sembla que 'm faig amich de 'ls pares, (los autors).

Y visch ab aquesta ilusió, fins á 'l extrem d' anomenar á 'ls méus llibres, més pe 'l nom de qui 'ls ha escrit que per son títol.

Y d' amichs, ja ho he dit, no 'n tinch d' altres; perque conech que 'ls demés amichs son dolents.

Es dir; també conech llibres dolents y amichs bons. Que consti.

J. BARBANY.

Revista teatral

TEATRO DE LA ÓPERA (Circo.) — Estreno de *Cristóbal Colón*.

Será un signo fatalista y extranya coincidencia: dos personas tres Franciscos.

¡Fins en los noms de 'ls autors hi ha repeticions! Francisco de Francisco 's diu l' autor de 'l libreto,

y Francisco Vidal y Careta 'l de las solfas.

Condicions líricas del libreto, cap.

Personatjes que dintre l'argument tinguin relléu, ni un, Colón mateix mes se nbla un rata d' iglesia plé de misticisme, que l' home de ciencia que ab la mateixa 's presenta devant d' un tribunal compost d' eminencias científicas pèra demostrar y apoyar l' idea que 'l ánima.

Anem ara á dir quatre paraulas de la música que D. Francisco ha posat á la lletra de don Francisco.

L' autor de *Cristóbal Colón* no es músich compositor per més qu' es un pianista y repentista de primera.

En tota la obra no hi ha un pensament que domini y sigui la pedra angular de 'l quadro general; que demostrí d' una manera evident la personalitat artística de 'l autor; ni un pensament que 'ns indiqui la font que 'l músich ha tingut per avivar la frescura de sa imaginació. *Cristóbal Colón* es fet de retalls de roba ja usada, de sobras vista y coneguda. Las poquíssimas melodias originals son tan prodigadas, que fins pesadas se fan. ¡Quinas ganas de parramá ópi per la sala! Y no li val l' *Ave Maria* pèra demostrar la inspiració y acert de 'l autor, no: sa forma melódica 'ns recordá un altr' *Ave Maria*, y sa manera pobre d' armonisarla lo poch escrupulós que es en arrancar enteras sucesions d' acords de 'l autor de *Mireya*. Si Gounod s' hagués trobat aquella nit en lo teatro, dona un disgust á 'l senyor Vidal demanant l' aplicació d' un article del Códich.

Inspiració, poquíssima: melodias de parranda y gastadas, moltsas. Desacert en la colocació de las véus (inexperiencia, ó ignorancia) produhint un continuat desequilibri; resultant que tant aviat sembla no hi hagi tenors, com que després tots ho siguin; sens fer sentir ni la mes petita combinació entre las véus y la orquesta. Si; una n' hi ha y l' hem de dir per la sorpresa que 'ns causá. Los coros en l' acte según quadro según, cantan una melodía que no indica lo que diu la lletra (y que en mans d' un expert en música dramática, n' hauria tret partit), puig, quant ja l' auditori seguint lo ritme, espera la cadencia final, queda suspesa aquesta per un acord que permet que l' arpa fássi ab massa calma, unas notas que descomponen l' efecte dramátich de 'l coro.

Y res dihem de 'l que segueix perque alló ja es qüestió d' aixecarse y posarse á córrer. A 'l piano no debía fer mal efecte y menos tocat per son autor; pero cantat per véus de dona y armonisat de la manera que ho está, vaja... no passa.

Déixis d' óperas lo senyor Vidal; cultivi 'l piano procurant que si un altra vegada se presenta á exámens obtingui 'l primer premi... y créguins, que no ll volem mal.

La obra de 'l senyor Vidal es dolenta perque no ha sentit la forsa creadora en cantitat suficient pèra presentar á 'l públich la colossal figura de Colón; pèra ferlo sentir com sentir debía l' home que veyá un mon embolcallat en la penumbra de lo ignot; pèra fernes véurer la fé, la certitut que tenia en sos cálculs y pronóstichs. No ha tingut una idea, un pensament per elevar á aquella figura de 'l nivell vulgar. Y aixó no se opté ab crits, escribint pe 'l tenor *sols*, *lans* y *sins* de sobre la quinta ratlla y posant las paraulas Castella y Espanya per tot arreu, no: se opté, primer sentint la forsa creadora de 'l geni que com paleta de pintor colors facilita pèra que tinguin los tochs brillants y enérgichs de sa preeminencia histórica, y según estudiant molt y molt las obras de Bethoven, Gounod, Wagner, etc.

Teniam intenció també de dir alguna cosa respecte la manera de instrumentar, pero posterior á 'l día de 'l extreno havem sapigut que la part d' instrumentació es obra de un altre. Si aquesta ópera hagués de viurer, nos extendriam mes, parlant de 'ls bailables; ara acabem dihent: ¡Descansi en pau lo *Cristóbal Colón* de 'ls tres Franciscos.

TIVOLI.—Després de tres mesos de residència lluny de ciutat rebent los ayres puríssims de 'l mal humorat Montseny que ab sas geladas alenadas me feya cercar los abrichs péra guarda'm de sas fatals conseqüències, torno altra vegada ploma en mà a entaular conversació íntima ab mos estimats lectors.

Y pèr' comensar ma tasca passo á ocupar lo puesto de 'l meu company Sr. Ben que encarregat estava de las funcions lírich-dramáticas que 's donan en lo teatro de 'l Tivoli.

Miss Helyett es la primera obra qu' ha caygur sota ma jurisdicció crítica. Y la veritat sia dita, á Déu dono gracias perque la meva missió es avuy de las mes falagueras per 'ser mon treball fael espressió de 'ls efectes rebuts durant la representació de la citada opereta.

De Mr. Boucheron es lo llibre, haventhi en lo desarrollo de son plan una infinitat de bellíssimas escenas en las quals Mr. Audran ha llensat á dojo sa delicada, fresca y expontánea inspiració, revestintla ab la suma de delicadesa que li facilitan los vastos coneixements que d' instrumentació posseheix.

Sa manera de concebir y de manifestar los mes íntims sentiments que batallan en lo cor desos personatjes; sas cadencias reposadas y plenas de sabor clàssich, revelan en son autor un músich de fibra que ab plena seguretat subjugua l'atenció de 'l auditori, féntsel seu y remontantlo á'l terreno hont voldria véurehi sempre la nostra sarsuela.

Quantas vegadas ál sentir aquellas delicadas melodias de la surtida de *Helyett*, d' aquesta y *Ricardo* y d' altres, me venían á la memoria lo sens número de sarsuelas que d'un quant temps á aquesta part com constelació han inficionat t' atmósfera de 'l art lírich dramátich! Quants recorts evocaban las notas plenas de bon sabor dramátich de 'l final del segón acte!

Si la empresa de 'l afortunat teatro dediqués sos valiosos elements á la popularisació de la sarsuela de bona llei y, per lo tant, de verdader mérit artístich, posant en escena obras de primera degudas á insignes autors desconeguts per molts, es ben segur que tocaria bons resultats y 'ls amants de la bona música li estaríam agrahts.

No cal citar noms d'autors y d' obras, uns y altrás pertinents al cas, perque s' allargaria massa aquest treball.

Respecte á la execució de *Miss Helyett*, las senyoretas Pretel y Muñoz s' emportan la palma en lo paper de protagonista, revestintlo la primera de certs artístichs y ben trobats detalls que bé s' adaptan á 'l tipo de la excéntrica inglesa.

La senyoreta Muñoz lluyta ab sas escassas facultats vocals. Pero aceptadas aquestas dona una *Miss Helyett* molt acceptable.

Molt bé la senyora Martí de Moragas en lo paper de futura sogra.

Y la senyoreta Brú en lo paper de *Lola*, ab sa intintiva forsa dramática, escampa á grossas pincelladas, ja ab sa ben timbrada véu, ja ab sos nervuts y varonils accionats, la vida y 'l tó dominant de 'l concertant final del segón acte.

Per part d' ells tots se portan bé dintre son círcul d' acció. Quina llástima per mon antich y simpátich amich Banquells que no sigui lo paper á ell encomanat de més compromís, de més empenyo, per lluhirhi sa preciosa véu y sa correcta escola de vocalisació! Lo paper de *Ricardo*, encomanat á 'l senyor Carbonell, trobá un felís intérprete que dona vida y color á sa ária corejada de surtida, donant á aquellas notas carregadas de pebre la intencionada intenció de son autor que tan felís va estar á 'l concebir.

Pero qui s' emporta tota l' atenció de 'l públich es lo simpátich senyor Castillo fent de compromés amant de dugas pretendentas. Sa manera de recitar su ratllant ab gracia la paraula de doble sentit; sa desenvoltura y donayre, qualitats que 's necessitan

péra donar relléu á 'l difícil paper de *León*, y sa part de cant que la posseheix á la perfecció, fan que sigui ell qui s' importi las simpatías y aplausos de 'l públich que may se cansa de sentirlo.

Lo senyor Guardia no desentona per rés lo quadro de colors armónichs que componen los restants actors de la companyia. Ha estudiat ab carinyo son paper fins sos mes petits detalls, que fan se véji coronat d' aplausos en lo ja popular duo de *el hombre de la montaña*.

En fi: tots contribuheixen en la mida de sas forsas á que la execució siga rodona, igual y justa.

Á 'l parlar de 'l mestre Sr. Pérez Cabrero, hem de dir que va concertar ab molta inteligència l' obra, 'sent mereixedor d' aplauso; pero hem de afejr que voldriam veure 'l sempre plé de delicadesa y carinyo envers la partitura, péra comunicar á 'ls músichs la corrent impresionable que s' estableix entre l' obra y 'l públich quant aquella, com *Miss Helyett*, s' eleva á las regions verdaderas de 'l art.

Comprenem que pótser es pesat y monótono estar-se horas en la cadira tractantse d' una obra que 's fa nits y mes nits; pero aixó no disculpa que 's dirijéixi á voltas sense 'l nervut brás de 'l expert timoner que conduheix la nau á port, perque la indiferencia de 'l director pot perjudicar la execució de l' obra.

Respecte á la música, sols me toca dir que es de primera. No cal pas preguntar á qui estudia y segueix lo mestre Audran en sas composicions líricas. Ben marcadas presenta las ratllas generals de sa personalitat artística en *Miss Helyett*, desde sa manera de tractar la instrumentació fins á la de preparar las cadencias.

Gounod es son mestre y sas obras sa guia. S' identifica tant lo músich de *Miss Helyett* ab l' estil de 'l insigne autor de *La monne sanglante*, que en alguns trossos se confonen, fornant abdos riquíssimas frases musicals envoltadas ab fina gassa de gust refinat artístich. Y allavors, apart deixant lo que 'ns repugna la extremada similitut, gosa portada la imagihiació en alas de una de las mes bellas manifestacions de 'l art, olvidant per complert la pena que fa l' audició de certas sarsuelas que han sigut de moda.

Felicitem á l' empresa de 'l Tivoli pe 'l bon acert en la elecció de *Miss Helyett*, y de pas li preguem no déixi de seguir lo bon camí ab tanta fortuna iniciat, ja que li produhirá gloria y profit.—MODEST VIDAL.

NOVEDATS.—Continúa ab fortuna sas representacions líricas.

Norma y *Dinorah* han fet lo gasto, sentne respectivament protagonistas las Sras. Ferni y Vendrell, que s' han vist molt aplandidas.

Avans de acabar la temporada ha tornat á cantar en aquet teatro lo baritono Sr. Rubí,

ELDORADO—*Novelli en lo MAR Y CEL*.—De la millor tragedia de 'l primer de nostres trágichs n' ha fet un tal Sr. Sunyer l' arreglo en italia baix lo nom de *Mare é Cielo*, y aquesta es l' obra que divendres passat nos doná á conéixer lo gran Novelli. Hi havia molta curiositat en véurerli desempenyar lo *Said*, perque 's guardaba 'l recort de 'l modest actor Sr. Bonaplata y lo de 'l malaguanyat Rafel Calvo. (No parlem de 'l que ha de fer son germá en Ricardo, perque aquí encara no es conegut.)

No cal dir, donchs, que divendres passat omplí lo Eldorado lo bó y millor de las lletras catalanas, de 'ls amateurs barcelonins y de 'l catalanisme militant. Per tots hi hagué feyna tallada y mes especialment pe 'ls segons, admiradors de l' artista, y pe 'ls tercers, admiradors de l' autor.

No farem aquí una ressenya detallada de la representació. Direm sols, que 'ls que hi anaren péra fer comparacions, pogueren convencers' un cop mes de

la enorme distancia entre 'ls *Saids* catalans y castellans y 'l *Said* italià.

Aquest lluytà victoriosament ab los recorts de 'ls seus antecessors y tregué de 'l héroe de *Mar y Cel* un partit tan gran feu surtir uns detalls tan poch coneguts y li donà, en fi, un relleu tan extraordinari, que 'l que no ha vist *Mar y Cel* per en Novilli. no coneix encara prou be la tragedia de 'n Guimerà.

La escena de 'l primer acte en que explica la seva infantesa y descriu la expulsió de 'ls moreschs valencians; la escena de 'l final de 'l mateix acte, la de 'l final de 'l segon y las de 'l tercer, foren coronadas ab tempestats de aplausos merescudissims.

La companyia 'l secundà admirablement, especialment l'actor encarregat de 'l paper de *Hassem*, lo pare de *Blanca*, y l'actriu que desempenya aquest paper.

Los catalanistas feren surtir al Sr. Guimerà al final de 'l segon acte, per més que aquest senyor ab una modestia que li alabem, no volgués ó 's va resistir á ferho.

En lo tercer acte no lluhí tant la Sr. Novelli y 'ns explicàre n la rahó, reflexionant que havia de ser aixis per una anomalia de *Mar y Cel*. En efecte, *Said* que durant los actes primer y segon es lo protagonista y ompla la escena tot sol, passa en lo tercer á ésser un personatge secundari, puig la protagonista es *Blanca*. Aixis ho compregué 'l senyor Novelli y d'aquí que no sobresurtis tant. Fins en aixó demostrà son excelent bon sentit d'insigne artista.

La traducció us va sembla *cosi... cosi...*—R,

CALVO-VICO.—*La pata de cabra* es una obra de màgia que may passarà de moda.

En proba de aixó, sempre que 's posa en escena porta bonas entradas.

Diuenge passat va tornarla á anunciar la empresa de 'l teatro de la Gran-via, y va haverhi molta concurrencia tarde y vespre, obtenint aplausos la Sra. Calvet, nena Molgosa y 'ls Srs. Molgosa, Serrallara, y Capdevilo, encarregats de 'ls papers principals.

¡Animo, donchs, vingan màgicas ja que fan la màgica ha de donar bons resultats!

Secció de 'l Pirotecnich

La empresa de *Cristóbal Colón* ha fracassat.

No ha tingut tanta constancia com l' héroe genovés.

Lo mestre Vidal y 'ls demés *capitalistas* que van armar la expedició en lo teatro de l' Opera, no han fet com los germans Pinzón en 1492.

A 'l primer vent contrari han replegat velas y encara que s' havian compromés formalment (segons se véu) á pagá 'l gasto de la travessia, ells quedantse encallats, volian embarcar á un altre y que naufragués aquet.

Sort que 'ls mariners ho han vist; y veyentho, á 'l sublevarse han canbiat de rumbo, comprenent qui té la culpa d' entorpirs' lo viatge.

¿Qué 'n van fer, donchs, de prométre pagar á 'l constructor de la *nao Santa María*, si ara á 'l nom Lluciá li 'l treuhen accent, convertintlo en com si 'm diguessin *Llucia*?

¿A que procurar dissapte que s' embarqués *Colón*, si diuenje havian de deixarlo?

Y sobre tot, ¿á qué enportarsen la *brújula*, ab qual fet l' autor d' ella ha demostrat que no está per músichs encara qu' está per solfas?

Prou per avuy.

Potser dijous continuarem per' aclarir l'incògnita.

Lo POLVORISTA,

Las fiestas á Colón

La sessió de 'ls carrers

Dins de 'l Palau Industrial

Sinónim de 'l Art ó ciencia,

Reb los carrers en Audiencia

La heamosa «Plassa Real»

Tenen de tal Soberana

Ordre d' honrar á Colón

La Ronda de Sant Antón,

Plassa y carrer de Santa Ana,

Molas, Fernando seté,

Portaferrissa, Condal,

Pi, Sant Pau, y per final

Las Ramblas á «tutti plé».

Tractantse de tals burgesos,

Qu' ocupan lloch preferent,

Lo públich está impacient;

Puig pensan quedar sorpresos

De eixa célebre sessió

Los que són de 'l quart estat,

Tals com carrers Graciamat,

Barra de ferro, Lleó,

Ases, Seca, Tragí, Palla,

Cremat gran y Cremat xich,

Esquirol, Moscas, Raurich,

Ollas, Mico, Groch y Gralla,

Candelas, Infern, Carassa;

Tamborets, Mónach, Trompetas,

Malcuynat y Taronjetas,

Bellafila y Carabassa,

Caputxas y Claveguera,

Espolsa-sachs y Grunyi,

Paradis y Giriti,

Sagristans y Ramalleras;

Y per si á algú li quadra

Promóurer mil incidents

S' hi veuhen com bons agents

Vermell y Perot lo Lladre.

Oberta al fi la sessió,

Com á oració capital

Diu aixis la Plassa Real

A la compacta reunió:

—No deureu ignorar que 'l Centenari

De 'l geni qu' un nou món va doná á Espanya

Avuy per á ha arribat, y es necessari,

Honar á qui 'ns honrá ab semblant hassanya.

Jo he fet lo qu' he pogut; mes 'sent contrari

Al acort per mi prés comissió estranya,

Puig me faltan set mil «pelas» contadas

Sols veureu las «Tres Gracías» despulladas.

Estranys jo 'ls hi puch dir á 'ls que gestionan

Fer ab molt esplendor las aytals festas;

Puig nou mil duros per candelas donan,

Perque llogui la Séu molts llums y orquestas,

Per lo dit, clar se veu que desentonan;

Tant sols falta, ab finesas com aquestas,

Qu' acabin lo acordat buscant bons sastres

Per' posar calçotets á sas pilastras.

Res més me falta dir: tan sols confio

Que 'ls carrers, invitats per ma comanda,

Exposin sos treballs sens armar «dio»

Discutint un per un seguint sa tanda.

No volgheu fer plegats lo «tuyo, mio»

Entre tots á Oolón femli garlanda;

No formem de miseria inútil bando;

Qu' enrahoni primer lo de Fernando.

—Senyora: basta sols que vostra altesa

M' haji á mi senyalat per' tals apuros,

Pèrque us fas-i saber ab altivesa,
Que jo tinch de «boquilla» dos mil duros.
Per mi no us espanteu, noble princesa;
Mon projecte serà per temps futurs:
Té 'l sello «l'ropical» fet ab conservas:
Mólt dibuix, poca llum y móltas herbas.

—¿Y aixó basta?—No tal, senyora mia;
Qu' allí ahont sobran diners lo tot se vessa.
Jo penso iluminar clar com lo dia
Botigas y fatxadas d' una pessa:
Que sigui mon carrer alegoria
De lo brill d' eixas festas interessa.
Conto ab la nata y flor de gent galana
Que té, per 'fer lo dit, terra á la Habana.

—¿Cóm tens, Portaferri, ton projecte?..
—Senyora, malament, fentne tintinas.
Jo per portar á cap lo dit objecte
Confio en los Correus de Filipinas.
Per 'xo 'ls hi demanem ab tó indirecte
Diners péra comprar nostras joguinas:
Si negan mas gestions claras, senzillas,
Solament farà llum lo de Comillas.

—¿Y las Ramblas qué feu?—No res, senyora;
No pensem en lluhirnos gens ni mica;
Lo Passeig de Colón tot ho avalora
Com allí s' hi fa tot, no tenim «guita».
Aixís es que 'n busquem, y per penyora
Apart de no gastar molta palica.
Hem resolt á cinch cèntims—que no es gayre—
Ferne totas l' ofici de mistayre,
Posant banderas si tenim fortuna
D' aquellas de mitj duro cada una.

—¿Suposo, que tu, Molas, déus guarnirme?
—Com no tinch prou pistrinch, halg de surtirne.
—¿Y lo Carrer y Plassa de Santa Ana?
—Per lo mateix motiu no s' engalana.
—¿Y tu, Ronda ó Passeig de Sant Antoni?
—Cremat ho he engegat tot á 'l dimoni.
—¿Espero que, com Pi, mourás la brasa?
—Allí, senyora, queda tot per casa.
—Destíjo, amich Condal, per tu aureola
—May m' ha agradat semblar la Maria sola.

—¿Que resta, donchs, á fer?—Si 'm volem créurer—
Respón ab intenció 'l carrer de 'l Mico—
Las nostras festas tots veniu á véurer:
Ab projectes y plans may m' embolico:
Cadiras vos treuré per poder séurer
Y ab lo que vaig á dir no us mortifico.
¿Voleu un plan que fassi maravella?
¡Cubell, peras, sortijas y payella!

Y creyeume, deixeu qu' á la serena
S' estigui 'l brau Colón signant sa gloria,
Puig si arriba á baixar, veurá ab greu pena
Que n' heu fet de sas festas una historia.
Per Déu que l' Almirant no entri en escena,
Puig si repassa un punt bé sa memoria
Veurá que á 'l sícle XV orná corona
Desfullada 'l XIX á Barcelona.

UN GALLARDET RESENTIT.

Repertori de Fora

Girona. 25 d' Selembre.

Anit vaig assistir á la funció dramática donada per la Societat «La Odalisca», y puch assegurarli que apesar de posar en enceua una obra tant sapiguda y ben escrita com es *La Rosa blanca*, escepció feta de la senyora Molgosa que may espatlla ré, casi va surtirne una rosa, sino ben negra, bastant fosca. Cregui, senyor director, que sento en mon ánima

tenir que dirho; pero devant de una execució tant desgraciada, no puch menos que exclamar. que procurin los aficionats estudiar sos respectius papers y actituts ans de posar en escena obras, que com la dita, son verdaderas joyas catalanas.

Dit aixó també dech participarli que la concurrencia fòu de la millor, especialment en lo sexo femenino ahont hi abundan las caras bonicas.

Referent á 'ls preparatius de firas, sembla que aquest any, segons noticias, móltas són las Societats y Cassinos que están disposats á tirar la casa per la finestra. «La Odalisca» y «Talia» preparan funcions de teatro y balls; lo Centro Gernndense obsequiará á 'ls forasters iluminant sas grandiosos y ben disposats salons ab llum eléctrica, adornantlos convenientment; y fins hi há qui assegura que en lo Programa Oficial que nostre simpátich administrador popular (álias Ajuntament) está confeccionant, hi fá figurar lo Drach de Vilafranca, corrida de toros, etc. etc. Res, que serà una cosa *nunca vista*, com diuhen los madrilenys.

Ja veu, si podem estar queixosos.—M. LE S.

Esplugas de Llobregat, 24 Setembre.

Acaba de passar la festa major d' aquet pintoresch poble, y encara que no han sigut móltas las diversiones que s' han celebrat, es digna de elogi la empresa portada á cap per la societat coral «La Paloma» que conta 32 anys desde sa fundació.

Com las funcions dramáticas que s' intenta donar en lo teatro no arriban á salvarse per lo escarmentats que están los espluguenchs, no hi havia mes que anunciarse un concert vocal é instrumental pèra que la gran sala de ca'n Carlet estigués plena á vessar y la gent de totas classes hi anés á deixarhi á mitjas pessetas.

En aquet concert, que va tenir lloch lo dia 21, los coristas de «La Paloma», honrats fills de 'l treball y dignes condeixebles de 'n Clave, se portaren com uns homes, per qual motiu felicit á 'l seu jove é infatigable director D. Andreu Amat Parera.

Formaban lo programa *Gloria á Espanya, La Marsellesa, La matinada de 'l Ampurdá, y Las galas del Cinca* que foren escoltadas ab verdader gust y aplaudidas totas ab entussiasme.

La orquesta de 'ls *Muxins* de Sabadell, s' emportá móltas aplausos en las diferents pessas de concert que va interpretar.

En resúm; alló va ser una festa de festa major y que honra una vegada mes á 'ls fills de 'l Llobregat.

Los balls de las societats La Aroma y Jóvenes Artesanos van estar molt concorreguts.—J. A.

Vilanova y Geltrú. 26 de Setembre.

La companyia que actúa en lo Teatro Principal de aquesta població, dirigida per D. Esteve Serradó y de la que forma part la distingida actriu D.ª Esperansa Cufí, va debutar lo passat dissapte posant en escena las obras *Lo ferrer de tall y L' home de 'ls nassos* á la tarde, y á la nit lo drama *De mala raza y Una casa de dispesas*.

La primera de ditas produccions obtingué una execució regular, distingintshi especialment los senyors Serradó y Llibre y las senyoras Cufí y Sumalla, desempnyant aquesta última lo paper de *Baronessa* ab molt acert.

Lo saynete *L' home de 'ls nassos* alcanzá un desempenyo per cert deficient, á excepció de 'l Sr. Coll.

Respecte á 'l drama *De mala raza*, just es consignar que va obtenir una interpretació esmeradíssima, lluhintshi notablement la senyora Cufí, en lo paper de *Adelina*, en que va donar proba patent de ser digna de figurar entre las millors damas joves; lo senyor

Serradó demostrà possehir excelentas dots artísticas de galán jove. Lo barba senyor Borralleras va executar ab verdadera maestría lo paper de *Anselmo*, dihent frases ab verdadera energia, y 'l senyor Coll nos feu un *don Prudenci* molt ben caracterisat.

L' auditori sapigué apreciar lo mérit de 'is actors, prodigantlos aplausos.

Una casa de dispesas s'urtí bastant regular, y lo senyor Biscamps tregué bon partit de 'l paper de *Don Pere*.

Diumenje á la tarde se reproduí lo mateix espectacle que la nit de 'l dissapte. A 'l vespre se representá la comedia d' Echegaray, *Inocencia*, que obtingué un brillant conjunt.

Un cop de telas fou lo fi de festa, que alcanzá molt bon desempenyo per part de la senyora Cufi y de 'l senyor Llibre.

Degut tal volta á que las comedias interessan poch á nostre públich, los artistas no 's vegeren gens aplaudits, si bé merexían serho.—J. F.

LA TOMBA DE LA MARE

Bo y plorant aquet cap vespre
en lo cementirí he entrat.
Fins l' estatua de la porta
jo crech que m' ha saludat.
Cap-baix y ab las mans plegadas
l' he seguit de cap á cap,
cercantne per tot la tomba
'hont ma mare van posar.
Una creu de marbre, blanca
com lo rostre d' un infant,
rodejada de verd' eura,
colocada en terra hi há.
Donas v homes á 'l passari
una reverencia fan:
també jo quant allí arribo
á terra de jenolls caych.
La llantia que hi posarem
ab mon germá l' any passat,
en un recó capgirada
sens géns de oli l' he trobat.
A alguna oliva atrevida
potser va servir de past;
tal volta 'l vent, ab sa furia
per terra lo va bessar.
Ab los ulls cuberts de llágrimas
una oració allí he resat;
á 'l finirla 'm parexia,
que la mare m' ha parlat.
—¡Oh ma mare, mare meva!
—l' hi he dit aprés bo y plorant:—
vostre fill venir us jura
cada tarde á visitá'us.
¡N' es tan grata aquí l' estada
quant un qu' estimeu hi há,
que fins per poguerne vindre
patiria set y fam!—
Aixís jo parlant anaba
febrosench, quant un home alt
me digué que ja no era hora
d' estarme en 'quell lloch sagrat.
Bo y plorant aquet cap vespre
lo cementiri he deixat.
¡Fins la estatua de la porta
que 'm cridaba m' ha semblat!

J. T. y R.

Reunions particulars

L' ATLÁNTIDA.— En la funció que va donarse lo dissapte 24 de 'l corrent, se representá la pessa *Aucells de paper* que tingué una execució molt acabada per part de la distingida senyoreta Serrano y 'ls senyors Vallcorba, Balaguer y Miró.

Además se dona una representació del juguet de don Joseph Asmarats *A ca la modista*, que feu riurer constatment á la numerosa concurrencia que omplia 'l local, tant per los numerosos xistes que conté la obreta, com per la acertada interpretació que li donaren la citada senyoreta y 'ls senyors Hernandez Tey, Prou y Miró.—A. J.

CIRCOL DE PROPIETÁRIS (Gracia).— Ab lo drama catalá *La bruixa* ha pres part dissapte en la funció d' aquet Centre lo galán barba don Bartumeu Rousset qu' estava molt segur de son important paper, demostrant inteligencia en la manera de desempenyarlo y fentse aplaudir.

¡Viva la libertad! y ¡Tot cor! fóren las obras escollidas pera la funció de 'l diumenje passat, las quals obtingueren una iinterpretació bastant setisfactoria, per part de las senyoras Castillo y Capazó, y de 'ls senyors Balmanya, Muñoz y Ginesta.—R. M.

Saló de descans

Han obert ja sas portas los teatros Principal y Romea. De 'l primer parlarem la sesmana entrant, perque encara no hi hem estat.—Lo de Romea ha cómensat bé, posant en escena obras aplaudidas y donant ja un estreno: lo drama *L' esclau* de 'l senyor Got y Anguera, que ha obtingut bon éxit. Volem tornar á sentir su representació pera ferne la corresponent revista.

Se 'ns ha dit que 'l conegut crítich musical de 'l «Diario de Barcelona» don Felip Pedrell, ha deixat de formar part de la redacció de dit periódich.

Esta anunciat pera dema divendres en lo teatro de 'l Tivoli, lo benefici del distingit y reputat mestre concertador don Francisco Pérez Cabrerot

En lo teatro de 'l Prat va donarles una funció antes d' ahi, dimars, una companyia quals principals artistas, senyoras Antiga y Morera, y senyors Serrallara, Fernández y Tubau, van obtenir aplausos en la representació de 'l drama *El ejemplo*.

CAVILACIONS

LOGROGRIFO ORTOGRÁFICH

., ; ? ! () ; ()	Nom de dona.
; () : () () ! ()	» » »
: () ; ? ! ()	» » »
: () : () ()	» » »
() . , :	Poble catalá.
() ! ()	Nom de dona.
; ()	Nota musical.
.	Consonant.

CINTET BARRERA Y C.

TRENCA-CLOSCAS

Rosa Gorina de Altayó.

LLERS.

Formar ab aquesta lletres los titols de dos comedias catalanas.

PEP GALLEDA

Soluciones á las cavilaciones del n.º 96

Logogrifo numérico: CORNUDELLA.

L' han endevinada la senyoreta Esperansa Periu, y 'ls senyors C. Barrera, Pal y Trocas Pla de Cabra, Pep Galleda, Ramón Ferriol C. Francisco Cornella, Anton Ribas, y J. Saidoni. Si envitin las d' avuy guanyarán lo premi ofert en lo número passat.

J. SOLÉ PIQUÉ, IMPRESSOR, RONDA UNIVERSITAT. 9.

Carme, 33	Máquinas de cusir, máquinas de fer mitja —	SANTASUSANA	APARATOS pera péndrer dutxas	Carme, 33
	PREUS SENS COMPETENCIA			
	Taller pera adobar tota classe de máquinas.—Se ven á plassos y al comptat.			
Carrer del Carme, 33. - Barcelona				

Construcció de Teatros Servey complet y bó pera guardarropias <i>Pera informes y detalls, dirigir-se al fuster del carrer d' Estruck, 11</i> BARCELONA	PERRUCAS Y POSTISSOS DE TOTA CLASSE PERA TEATROS GRAN SALÓ pera afeitar, tallar y rissar cabells en la PERRUQUERÍA de VICENS GARCIA Conde del Asalto, 6, Principal Casa establerta desde 1840	Orquesta de ls atalans de la que 'n forma part lo notable concertista de violi senyor Badia, dirigida per DON ROMUALDO ZUBIELQUI. Per' ajustos dirigir-se carrer del Hospital, 102, 4.ª Barcelona.

EL LIBRO MAESTRO **Diccionario práctico de Administración é indispensable en todas las oficinas de los Ayuntamientos y Juzgados municipales.**

Para saber desempeñar el cargo de Secretario de Ayuntamiento ó de Juzgado municipal basta adquirir esta obra. Con ella no hay necesidad de estudiar para dichas carreras en ninguna Academia. Contiene más de 4.000 formularios para todos los asuntos en que tengan que intervenir dichos funcionarios, tan claros y terminantes, que bastaría un niño para interpretarlos. Las atribuciones y obligaciones de los Alcaldes, Concejales y Jueces, se hallan señaladas en la obra, la que contiene al final un índice en que se indican los trabajos que tienen que cumplimentar diariamente los funcionarios, señalándoles el folio del «Diccionario» en donde encontrarán los formularios para llevarlos á cabo. La carrera del Secretario ofrece un ancho campo para muchos jóvenes, cuyo cargo duende desempeñarse perfectamente, asesorándose por medio de dicha obra, en la que además de toda la legislación se hallan insertos los programas oficiales y probables, para los que quieran examinarse y adquirir el título. Los que deseen adquirirle, pueden efectuarlo dirigiéndose al Director de «El Secretariado», en Madrid, San Mateo, 12, que lo servirá franco de porte y certificado, siempre que al hacer el pedido se acompañe su importe de 15 pesetas, en libranza ó otro medio de fácil cobro; ó bien en todas las principales librerías al precio de 40 pesetas. Dichos precios no regirán más que hasta el 15 de Septiembre próximo (ampliando por consecuencia el terminado en 31 de Julio), pues transcurrida aquella fecha, su precio será el de 50 pesetas, en todas las expendedorías. OBSERVACIONES.—Dicha obra consta de dos tomos voluminosos, en folio, y va fuerte y lujosamente encuadernada, remitiéndose en cajas de cartón para preservarla de accidentes que puedan deteriorarla; todo sin aumento de precio. El que desee se estampen sus iniciales en el lomo de los tomos, puede avisarlo al hacer el pedido.

LLUNAS ASSOGADAS
PERA MIRALLS,
DE ORTEGA Y BADIA
Depósit de Cristalls, Baldosas, Baldosetas, etc., etc.

TELÉFONO NÚM. 1397
 Carrer de la Comtesa de Sobradiel, número 3
BARCELONA

♦♦♦♦ **FÀBRICA DE MÀQUINAS** ♦♦♦♦
 —de totas classes pera fer mitja—

●●●● **NARCÍS DOMÉNECH** ●●●●
 ♦♦♦ Gran-Via, 211, cantonada á Montaner ♦♦♦
 ♦♦♦♦ **BARCELONA** ♦♦♦♦

—S' ADOBAN TOTA CLASSE DE MÁQUINAS—
 Se prenen encàrrechs, per tota classe de treballs de
 ***** punt d' agulla y de mà *****

JOAN AYNÉ
 Magatzem de Música, Pianos é Instruments
 Fernando VII, 53.—BARCELONA

Partitura completa de «Garin» per cant y piano

ARXIU Y COPISTERÍA
 DE
Francisco Perez Pol
 Carrer de Roig, 24, entresuelo.

PERRUQUERÍA DE JAUME SALA
 PROVIDENCIA, 43, GRACIA
 Servey esmerat en perrucas pera teatro.—Especiali-
 tat en caracterisar.
 —♦♦—
 Saló per' afeitar, tallar y rissá 'l cabell.
 —♦♦—
 GRACIA.—PROVIDENCIA, 43.—GRACIA